

Gelukkig bleven de vogels rustig door fourageren zodat we op enkele tientallen meters onze waarnemingen konden verrichten. De waarneming van 22 december 1962 (Limosa 37: 193) kwam in onze gedachte en vergelijkingsmogelijkheden met Goudplevieren op een aangrenzend weiland maakten herkenning licht.

Deze twee vogels hadden een zeer regelmatig geschubd verendek dat een prachtige gouden glans had. Hier tegenover stak de kleur van de Goudplevieren vaal af. De borst was ook donkerder dan bij de Goudplevier.

De gehele kleurtekening is zoveel warmer, dat de oog- en wenkbrauwstreep, welke bij de Goudplevier mede aanwezig is, bij deze soort een opvallend veldkenmerk blijkt, naast het veel kleinere postuur en de geschubde rug.

Wat ons aan deze twee vogels nog opviel was de opgerichte haast trotse houding, welke de eerste impressie „morinel” nog meer verklaart.

Deze hernieuwde waarneming van de Kleine Goudplevier heeft ons de overtuiging gegeven dat deze soort op de trek meer in Nederland aanwezig is dan tot nu toe aangenomen kon worden.

B. A. Regensburg.

C. A. Regensburg de Mooy.

SUMMARY:

A new sight-record of Pluvialis dominica in the Netherlands.

On January 3th, 1966 two specimens of this species were seen near Kortgene, Province of Zeeland. The first record was on December 21th, 1962 (Limosa 37: 193).

BALTSENDE BOKJES (*Lymnocyptes minimus*).

Op 12 april nam één van ons (v. O.) een baltsend Bokje waar boven de Kleimeerpolder, gemeente Koedijk even ten noorden van Alkmaar. Het baltsen bestond hieruit dat de vogel in grote kr'ngen op circa 50 m hoogte rondvloog en herhaaldelijk een geluid voortbracht dat het best beschreven kan worden met „tedup-tedup”, enz. Precies het geluid van een dravend paard. Soms vloog de vogel hierbij op een hoogte van 60 m, dan weer op 40, doch gemiddeld op 50 m.

Dit duurde ongeveer drie minuten, waarna de vogel weer in het natuurreservaat terugkeerde.

Op de plaats waar de vogel neerstreek, vlogen bij mijn nadering 2 exemplaren op, die echter direct weer invielen. Daarna heb ik het reservaat nog éénmaal bezocht (8-5-1965) en nam toen wederom twee Bokjes waar. Balts werd toen niet waargenomen.

Het terrein bestaat uit drassig rietland en slecht onderhouden grasland.

Balts van een Bokje werd in een veel beter broedbiotoop waargenomen door Stoepker en wel in het Staatsnatuurreservaat de Muy op Texel op 30 april 1965. Het Bokje bleek hier het baltsgeluid op de grond voort te brengen.

Ook hier vloog de vogel bij nadering op en maakte toen geluiden die enigszins op de baltsroep leken. Ook in dit terrein is daarna geen baltsend exemplaar meer waargenomen.

Chr. van Orden, M. C. Stoeperker.

De HOUTSNIP (Scolopax rusticola) ALS BROEDVOGEL OP VLIELAND.

Tot dusver was het broeden van de Houtsnip op de Waddeneilanden alleen bekend van Texel, Terschelling en Schiermonnikoog (Kuiper en Mörzer Bruijns, 1962; Kuiper, 1963). Rooth (1960) geeft ook geen zomerwaarnemingen van Vlieland uit de jaren 1953 tot en met 1956.

Pas de laatste vier jaren werden er door diverse waarnemers een, twee, soms wel drie baltsende Houtsnippen gezien tussen de Oude en de Nieuwe Kooi en bij de Lange Paal. Zekerheid over het al dan niet broeden werd tot dit jaar echter nooit verkregen. Op 27 mei 1965 vond de heer J. Cupido in een perceel berken in het Bomenland bij toeval een nest met drie eieren van een hem onbekende soort, welk nest hij mij enkele dagen later aanwees. De vogel werd beide keren niet gezien, maar uit alles bleek dat het een legsel van de Houtsnip betrof. Bij een bezoek dat ik nog later met de heer J. Wortel van het Staatsbosbeheer op Vlieland, aan het gebied bracht, bleek bij nader toezien dat er zich behalve de 3 eieren ook nog vliezen en schaalstukjes van een vierde, uitgekomen ei in het nest bevonden. De 3 eieren bleken schier te zijn. De maten waren 47,3 x 32,9; 46,7 x 31,5 en 45,9 x 32,5, iets aan de lange en smalle kant vergeleken met de maten die Hellebrekers (1950) voor de soort opgeeft, nl. 43,9 (40,1—49,0) x 33,6 (31,6—36,4). De heer A. L. Spaans was zo vriendelijk de schiereieren op mijn verzoek te vergelijken met exemplaren in de collectie van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden, waarbij de identiteit onomstotelijk bleek.

De mogelijkheid dat er het laatste jaar meer paren Houtsnippen op Vlieland gebroed hebben, is niet uitgesloten. Achteraf hoorden we van de heer J. Wortel, dat hij in 1948 of 1949 eens een baltsende Houtsnip zag boven de Nieuwe Kooi. Blijkens mededelingen van de vogelwachters en andere regelmatig naar de vogels kijkende personen zijn er daarna tot 1962 geen zomerwaarnemingen meer gedaan.

LITERATUUR:

- Hellebrekers, W. Ph. J. (1950): Measurements and weights of eggs of birds on the Dutch list. Leiden.
 Kuiper, F. J. en M. F. Mörzer Bruijns (1962): Het onderzoek naar het voorkomen van de Houtsnip als broedvogel in Nederland. D.L.N. 65: 73—77.
 Kuiper, F. J. (1963): Broedgevallen van de Houtsnip in Nederland in 1963. De Ned. Jager 68 (21): 581.
 Rooth, J. (1960): Vogeltellingen op Vlieland van 1953 tot en met 1956. Limosa 33: 134—159.

C. Swennen